

TÖÖPUNALIPU
EESTI NSV
AKADEEMILINE
BALLETI-

ORDENIGA
RIIKLIK
OOPERI- JA
TEATER

„ESTONIA“

Vägev Võlur

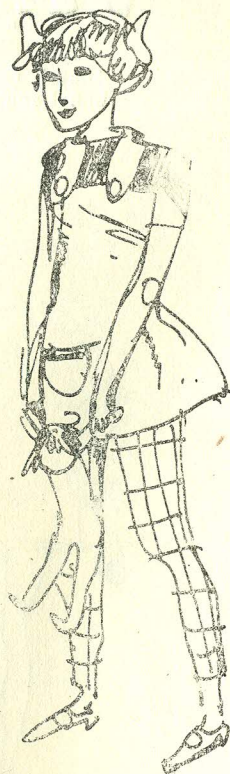
Anatoli Garšneki lasteoper 3 vaatuses, 7 pildis
Eno Raua libreto (F. Baum ja A. Volkovi ainetel)

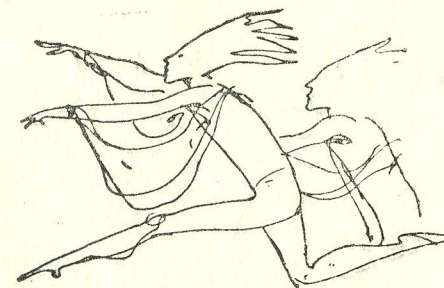
Dirigent — ENSV teen. kunstitegelane **Vallo Järvi**
 Lavastaja — ENSV teen. kunstitegelane **Udo Väljaots**
 Kunstnik — ENSV teen. kunstnik **Lembit Roosa**
 Ballettmeistrid — **Mai Murdmaa** ja **Udo Väljaots**
 Koormeistrid — ENSV teen. kunstitegelane **Uno Järvela, Venno Lau**
 Kontsertmeister — ENSV teen. kunstnik **Tekla Koha**
 Lavastaja assistent — **Arne Mikk**
 Etenduse juht — **August Sepp**

Osalised:

Elle . . . — **Maarja Haamer**
Anu Kaal
 Ema . . . — **Linda Sellistemägi**
Linda Toomsalu-Köögard
 Muri . . . — **Väino Aren**
Peeter Roos
Vello Viisimaa
 Hea Haldjas . — **Tiina Jaaksoo**
 ENSV teen. kunstnik
Liidia Panova
 Hernehirmutis . — **Eve Neem**
 ENSV teen. kunstnik
Urve Tauts
 Lõvi . . . — **Ants Aasma**
Illart Orav
 Raudmees . . — **Edgar Härmson**
 Inimsõoja . . — **Uno Kreen**
Matl Palm
 Völur . . . — **Enno Eesmaa**
Tiit Tralla

Lossivalvur
 — ENSV rahvakunstnik
Viktor Gurjev
 Nõid . . . — **Svetlana Balojan**
Veera Bogatõrjova
Tamara Jamštšinina
 Peokorraldaja
 — **Artur Linnamägi**
 Tulelohe hääl
 — **Teo Maiste** ja
Ahti Männik

I vaatus

Meie lugu saab alguse sellest, et ühel maal (uskuge või ärge uskuge) elas õel ja ablas Inimsõoja. See Inimsõoja ei tahtnud saia, ei vorsti, ta õgis ainult väikesi lapsi. Oma nõusse kord kutsus ta kurja Nõia ning see ... lubas hoolitseda Inimsõoja eest.

Nõid kohale käsutas tuuleselid, kes puhuksid maa pealt väikese usina Elle, ta koera Muri ning terve maja. Nii algas maru, lendas korsten ja katus.

Nüüd mõistate ka, kuidas Elle meie tükis Völumaale satub.

... Seal Völumaa laantes elavad rõõmsad ja väledad Hüpajad. Ka Hea Haldjas elab sellel maal, ta meelsasti abistab hädasse sattujaid.

«Kuri nõid juba hukkus», Hea Haldjas nii räägib: «Su oma maja korsten talle pähe kukkus».

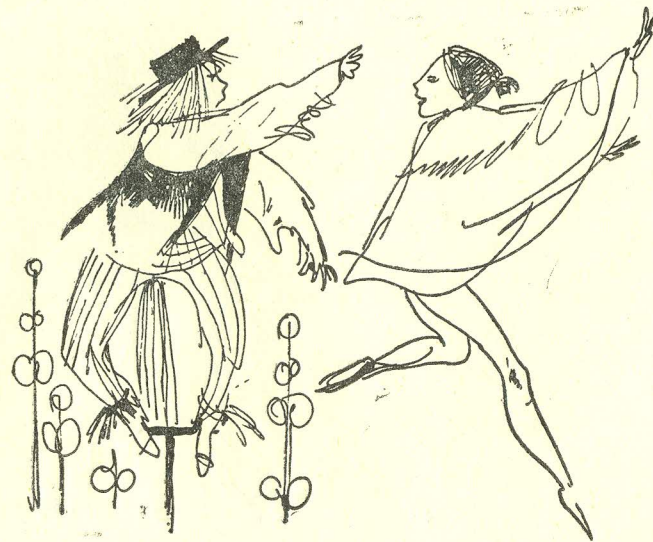

«Kuis pääsen koju?» küsib Elle. Hea Haldjas avab võlu-
raamatu.

«Kuju pääseda võib ainult see, kes kolm õnnetut õnnelikuks teeb. Sind üksnes Vägev Völur võib siin aidata — Smaragdlinnas teda näha saad.»

Nii jätkub Elle-Muri rännutee. Hea Haldjas Ellele kuldkingad annab, et teed need juhataks ning õiget suunda näitaks.

II vaatus

Inimsööja käsul Hernehirmutis peab teiba otsas vahti — Ellet-Murit päästavad ta vangipölvest lahti. Ainus soov on Hernehirmutisel veel — mõistust vajab ta. (Sest taipab igaüks, et peast ei ole tulu, kui täis see põhku vaid või mullusuvist kulu!).

Siis Raudmees, kes päris roostetanud oli, pea õlitatuks saab ning vilkalt tantsu lööb. (Ta südant vajab veel!) Arg Lõvi püünistesse sattus jahiretkel, ka tema kaasa kutsutakse — julgust vajab Lõvi. Küll Vägev Völur nende soovid täidab!

Neist tublid matkaseltsilised saavad, koos raskusi ei karda nad — ja juba oht neid ootab.

... Seal Inimsööja loss.

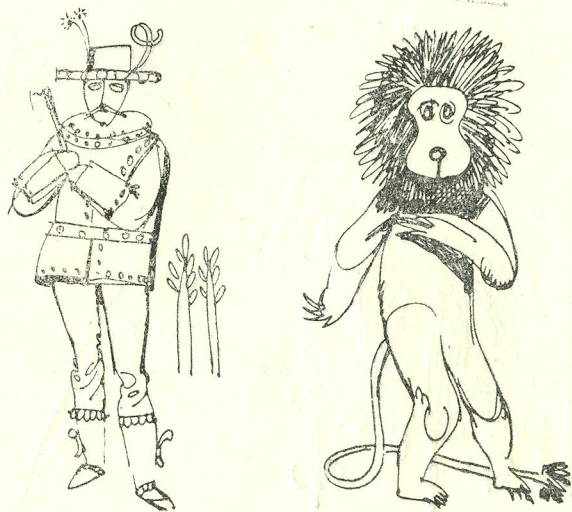
Koletis lõugu lõksutab: «Ei kesta kaua mul see kibe nälg! Truud varesed, need sõbrad saatke patta!»

Varestel korruga tuli takus — Hernehirmutise eest pistavad kõik pakku.

Ei teeni Inimsööjat ka ta tiivulised ahvid — neid Lõvi mõirgamine hirmsalt ehmatab. Jääb Inimsööjal viimne abiloetus — Tulelohe, kuid Raudmees kohe võitu saab sest Lohest. Et kahju Lohest hakkab mehel, ta Lohe ellu jätab, lossivärvasse seab — las leegitseb, las vangis Inimsööjat peab.

... Varesed löödud, ahvid putkus, Lohe lossivärvas... Inimsööjal vesi ahjus: häda, häda! Minu riigis kord on mäda!

Aga sõbrad kui üks mees Vägeva Völuri juurde teel.

III vaatus

Smaragdlinnas, Vägeva Völuri lossis käib pidu ja trall — siis, kui matkajad seisavad linna värava all. Valvur matkajaid ei pane tähele — ainult ennast imetleb see mees. Hernehirmutisel abiks kaval nõu...

«Lase linna, hästi laulame ning tantsime — küll näed, et kostame ka sinu eest. Sa kindraliks veel saad!»

Kuid sama kavalus teeb ukсед lahti ka Inimsööjale...

... Elle laul muudab kalgiks Völuri meele:

«Ma palusin teilt meelelahutust, kuid laul mu hinge külvas rahutust...»
Ei saa ta üldse täita Elle palveid...

Kuid ustav Muri kindlalt seisab valvel. Ja siis...

... Völur lippab, Muri klähvib kannul! Ons tõesti Vägev Völur see, kes lihtsa koera eest on plehku pannud?

Ning kätte jõuab muinasjutu ootamatu lõpp.

Kes Elle ja ta sõprade pärast muret tundnud, võib rahus teatrist koju minna. Suur Völur oli kaval mees, kes tsirkustrikke hästi oskas: seepärast valitses ta uhket Smaragdlinna. Nüüd õhupallil koju sõitsid kõik nad — kus Ellet-Murit ema ammu ootas.

Kuid Smaragdlinna jäid tänaseni veel: tark Hernehirmutis, hea Raudmees, julge Lövi. Ja uskuge, neil käsi hästi käib

Õel Inimsööja nüüd on loomaaias: ent lastele ta pole enam maias; ning tänapäeval on ta lemmikroaks vaid kapsad, porgandid ja türgioad.

ОБ ОПЕРЕ

В опере «Великий Волшебник» вы познакомитесь с девочкой Элле и с ее милыми и смешными друзьями — собачкой Мури, Страшилой, Железным Дровосеком и Трусливым Львом.

По воле жестокого Людоеда Элле и Мури занесены ураганом в незнакомую страну, в страну Жевунов. От доброй феи Элле узнает: Великий Волшебник вернет девочку домой, если она поможет трем существам добиться исполнения их самых заветных желаний.

Элле и Мури отправляются в Изумрудный город, где живет таинственный Великий Волшебник.

На пути они встречаются с тремя неудачниками: Страшилой, у которого нет ума; Железным Дровосеком, у которого нет сердца, и Трусливым Львом, который мечтает стать смелым. Вместе они переживают разные опасности, и их дружба делает их находчивыми, умными, добрыми и смелыми.

А кто такой Великий Волшебник?

Писатель Александр Волков (по мотивам известной книги которого «Волшебник Изумрудного города» Эно Рауд создал либретто оперы) пишет:

«Гудвин (имя волшебника) плывал на воздушном шаре в незнакомую страну. Ее обитатели, никогда до этого не видевшие воздухоплателя, приняли его за могучего волшебника. И он решил воспользоваться этим: скрыл от них правду и сделался правителем страны. Чтобы его не разоблачили, он придумал фокусы с масками, и молва о его «волшебствах» разнеслась по всей стране... Когда его разоблачили, мнимый волшебник даже обрадовался: уж очень ему опротивело притворство, и он сам не знал, как выпутаться из этой истории».

Нашим зрителям, наверно, интересно узнать, что А. Волков использовал для своей книги сказку американского писателя Ф. Баума «Мудрец из страны Оз». Сказка была напечатана в 1900 году; так что судьба Элле, Страшилы, Железного Дровосека и т. д. волнует детей в течение более, чем полувека.

Joonised: Edgar Valter

Hind 10 kop.

Trükikoda «Signaal» 3404 4000 12-68